ПОЗИВЪ

КЪМЪ

Македонското население и емиграцията.

МАКЕДОНЦИ!

Родна Македония пакъ влачи робски вериги.

Дългогодишнитѣ борби за създаване автономно управление бидоха прѣустановени поради бързо развилитѣ се събития.

Войнитѣ за присъединението на Македония донесоха разорение и тежко робство; тя биде разкжсана на три части — цѣли области отъ нея сж опустошени.

Опустошение и робство донесоха войнитѣ!

Събитията доказаха, че само **Автономна Македония** подъ протектората на Лигата на Народитѣ ще даде свободенъ животъ на всички националности тамъ, ще прѣмахне ежбитѣ между тѣхъ и съ това ще се тури край на войнитѣ между балканскитѣ държави. — **Автономна Македония** ще послужи като основа за **Балканската Конфедерация**.

Момента е сждбоносенъ. — Условията сж благоприятни за справедливото разрѣшение на нашия въпросъ. Провъзгласения принципъ за самоопрѣдѣление на народитѣ дава право на насъ, да изразимъ свободната си воля за бждащата сждба на Македония.

МАКЕДОНЦИ!

За нашата свобода, за свободния животъ на всички националности, за братството и мира между балканскитѣ народи — да издигнемъ мощенъ гласъ за **Цѣлостна Автономна Македония** и да подкрѣпимъ наши и чужди, които високо издигатъ това знаме.

Да живѣе Автономна Македония!

Отъ Македонската Студентска Група

Асен Чаракчиев (19. VII 1911 – 19. XI 1988) е припадник на македонското народноослободителното движење (НОД) во Пиринскиот дел на Македонија. Бил член на БКП и на ВМРО(Обединета) од 1931 г. На судскиот процес во 1936 г., изјавил дека е Македонец по националност, а не Бугарин. За време на Втората светска војна учествувал во оружената борба на НОД, а по 9 - ти септември 1944 г., откако комунистите ја презедоа власта во Бугарија, бил активен во остварувањето на културната автономија во Пиринскиот дел на Македонија. По Резолуцијата на ИБ во 1948 г. отстапил од својата македонска национална определба и го сменил презимето во Кожаров.

Асен Чаракчиев е роден на 19 јули 1911 година во Неврокоп (денешен Гоце Делчев), Пиринскиот дел на Македонија. Во 1931 година Чаракчиев станал член на Бугарскиот комунистички младински сојуз (БКМС) и на Македонската народна студентска група „Гоце Делчев“ (МНСГ - „Гоце Делчев“), како легален клон на ВМРО(Об). Од 1932 година бил член на БКП, секретар на регионалната комитет на ВМРО (Об.).

А. Чаракчиев учествувал во пишувањето на печатениот орган на МНСГ - „Гоце Делчев“), „Македонски студентски лист“. МНСГ заседе искрени македонистички позиции и во јануари 1934 година од неа се отцепи групата околу Хаџикимов, која заедно со Борис Михов го издаваше весникот „Македонска борба“. Од своите редови ги исклучува Васил Ивановски, Д. Танов, Коста Веселинов, Асен Чаракчиев и Димитар Шарланџиев со обвинување дека петмината се придржуваат до „неоснованата теорија за македонската

нација и националното угнетување во Пиринско“.

Во 1935 година, А. Чаракчиев и Васил Ивановски го издаваат илегалниот весник „Македонска револуција“. На 15 август 1935 година Чаракчиев бил уапсен од полицијата заедно со други членови на ВМРО (Об.). На судењето во јули 1936 година, Чаракчиев изјавил дека е Македонец по народност, а не Бугарин, дека Пиринска Македонија има право на самоопределување и нејзино одвојување од Бугарија. Чаракчиев ги негира организациските врски на ВМРО (об.) со БКП, иако не крие дека е комунист. Врз на Законот за заштита на државата на Царството Бугарија,Чаракчиев бил осуден на 5 години затвор и парична казна од 50.000 лева за антидржавна и прокомунистичка активност насочена со насилство (вооружено востание) за промена на државното уредување и оштетување на територијалниот интегритет на државата.

Во 1940 година Чаракчиев е ослободен од затвор. За време на Втората светска војна учествувал во оружената борба на НОД од 1941 до 1944 година. Во март 1944 година повторно бил уапсен.

По превратот на 9-ти септември 1944 година, Чаракчиев станал секретар на Окружниот комитет на БКП во Горна Џумаја и се приклучил на новото раководство на Македонскиот научен институт, а подоцна се вклучил во раководството на македонските емигрантски организации.. Бил активен во остварувањето на културната автономија во Пиринскиот дел на Македонија. Во 1948 година завршил вонредно филозофија на Универзитетот во Софија.

Стекнувајќи се со привилегии во бугарското општество, по Резолуцијата на ИБ во 1948 година, тој отстапил од својата македонска национална определба. Заземал раководни функции во ЦК на БКП, во БАН и во Институтот за историја на БКП при ЦК на БКП.

Од 1949 до 1951 година бил предавач по филозофија на Државниот политехника во Софија (сега Технички универзитет). Од 1949 до 1960 година работел како соработник во ЦК на БКП. Извесно време бил член на кабинетот на Тодор Живков.

Од 1960 до 1962 година бил директор на „Бугарската енциклопедија“ при Бугарската академија на науките. Од 1962 година е виш научен соработник на Институтот за

филозофија. Од 1952 до 1972 година, со кратки прекини, бил научен секретар и заменик главен и одговорен уредник на списанието „Филозофска мисла“, објавено во Софија. Во 1963-1966 година бил претставник на ЦК на БКП во списанието „Проблеми на мирот и социјализмот“ во Прага. Од 1966 до 1969 година бил заменик директор на Институтот за историја на БКП при ЦК на БКП. Исто така, од 1966 до 1981 година бил заменик директор на Институтот за современи општествени теории при БАН. Во 1968 година го менува презимето во Козаров. Во 1973 година станал доктор на филозофски науки, а во 1977 година - професор. Во 1971 година е одликуван со Орден НРБ I степен, а во 1981 година со Орден „Георги Димитров“.

Асен Чаракчиев починал на 19.ноември 1988 година во Софија.

Подготвил: Т.К.